תשבץ העולם הזה 1041

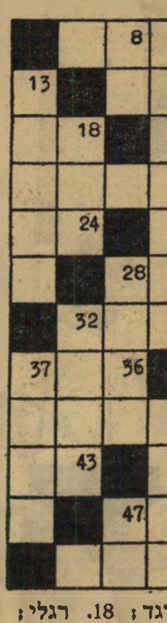

מאוזן: 1. פי־לולוג; 5. גיבור מסעי־הצלב; 10. ידיד שלמה; 12. סמל הזיקנה; 14. טנא; 16. שמחה; 18. סגנו של היט־לר; 19. יוהרה; 21. יישוב בצפון; 22. כאב; 23. מ־לחים; 24. אחו; 25. מה ששרף ה־יה לממשלה; 27. תואר של שבח; 30. מוצר הייצוא החשוב; 31. מו־שבה בשרון; 33. לירה ישראלית; 35. אחי הבצל; 36. האות הרא־שונה; 38. יטב־תה; 39. דווי; 40. מטבע יפאני; 41. פירוט, לפי אותיות; 43. קרס; 44. חברת ספנות; 46. תמסרי!; 48. תכונה טובה; 49. ספר תנ"ך.

מאונך: 2. רטוב; 3. וויכוח; 4. תבלין; 6. רננה לבי.ג'.; 7. סיגרית פילטר; 8. ראש חודש; 9. בית תפי־לה מוסלמי; 11. ראש הכפר; 13. מחלקה חיונית לכל בית דפוס; 15. עם; 17. הצד המנוגד; 18. רגלי; 20. אשרת נסיעה; 23. רוק; 26. ספורט מים; 27. חוש; 28. מנשה ל־דיגה; 29. בתוך הזית; 31. שם פרטי, נקבה; 32. האלה; 34. תוצרת כרמל־מזרחי; 35. רקורד; 37. תוצאה של עייפות; 39. בסיס צבאי; 42. תכונה של יושן; 44. נקי; 45. מלת שאלה; 47. מנעול בטחון.

למבוגרים: קורס מזורז, מקצועות בודדים

מיוחד לשיכונים:
מגרשים ברחובות
תל־אביב, טלפון 24749

קולנוע

אורחים

כוכב ירד מהבד

הילדים ששיחקו ברחוב לילינבלום, מול קולנוע עדן התל־אביבי, לא האמינו למראה עיניהם. מולם, ליד קירו של הקולנוע ה־ישן ביותר בתל־אביב, עמד גבר כהה־פנים וכסוף־שיער, התבונן בהתרגשות במודעה ה־מודבקת על הקיר. לילדים היה נדמה כי ה־איש יצא אליהם מעל מסך הכסף. הם לא טעו.

כי הגבר ממוצע־הקומה היה לא אחר מא־שר שחקן הקולנוע ההודי־יהודי דוד אברהם, שבמשך שלושה חודשים רצופים הופיע על בד אותו בית־קולנוע, בתפקיד הראשי של ג'ו צ'צה, בסרט ההודי הדרך לחיים.

דוד אברהם (45) הוא אחד משחקני ה־קולנוע הנערצים בהודו, עוסק מזה 20 שנה בסרטים. עד כה הופיע בלמעלה ממאתיים סרט, זכה לפני שנה באוסקר ההודי כשחקן האופי הטוב ביותר.

שופט הרמת־משקלות. לישראל הגיע דוד אברהם ישר ממוסקבה, שם עסק בה־כנות לייצור הסרט ההודי־רוסי הראשון, ש־נוצר בשיתוף־פעולה בין שתי המדינות. ב־סרט סינמסקופי־צבעוני זה, שעלילתו סובבת סביב התיר הרוסי הראשון שביקר בהודו במאה ה־15, ניקיטין אפנסי, ממלא אברהם את אחד התפקידים הראשיים.

אולם לדאבון־לב מעריציו הישראליים, לא בא אברהם לארץ כייצרן או ככוכב סרטים, אלא כספורטאי. כאחד מראשי ההתאחדות ההודית לספורט, נשיא ההתאחדות להרמת משקלות בהודו ושופט בינלאומי בענף ספורט זה, הוא הוזמן לישראל לשמש שופט ב־הרמת משקלות במשחקי המכביה.

למארגני המכביה צפויה הפתעה במספר הצופים בתחרויות הרמת־המשקלות. סוף־סוף, כוכב נשאר כוכב גם אם הוא מופיע כספורטאי.

סרטים

שטיפת־מוח

המעונה (אסתר, תל־אביב; ארצות־הברית) עוסק בבעיה חדישה, העשויה לעניין גם ישראלים רבים. האם וידויו, גילויו והצהרותיו של אדם אשר עבר שטיפת־מוח, הם בגדר בגידה, או שאפשר להכיר בהם כמעשים של אדם, שנעשו בתוסר־הכרה וללא כוונה?

גיבורו של הסרט הוא סרן בחיל־הרגלים האמריקאי (פאול ניומן), חייל מצטיין שנפל בשבי הסינים בקוריאה. כשהוא מוחזר על אלונקה למולדתו, אחרי שבילה שנים מס־פר במחנה שבויים, הוא מועמד לדין צבאי באשמת שיתוף־פעולה עם האויב.

הסרן לא הודה, חלילה, בהיותו בשבי, שהיה אפאש ביך־לאומי. הוא רק נשא נאום בפני פיקודיו בשבח המשטר הקומוניסטי הסיני, חתם על כרוז־כניעה ועל הצהרה כאילו הוא שגילה תכנית בריחה יזומה מהמחנה.

נקודת המשבר. בפני שופטיו, אין הסרן מכחיש את מעשיו. הוא רק מסביר מה הביאו לידי ביצועם. את נאום השבח נשא בפני חייליו, אולם הוא עשה זאת רק כדי לשמור עמם על קשר, הפריז בהת־להבותו כדי שיובן כי הוא אך מתלוצץ.

את שתי החתימות הצליחו חוקריו לסחוט ממנו אחרי מלחמה פסיכולוגית, אחרי ש־עונה ואחרי שהתברר למעניו כי הנקודה הפסיכולוגית הרגישה בו היא בדידותו והת־נכרות אביו (וולטר פידג'ון) אליו. האם היה בכל אלה כדי להביאו לנקודת השבירה? אחרי מחשבה מודה הנאשם שלא נשבר, אלא פחד מהרגע בו יגיע למשבר.

בניגוד למסקנותיהם של מנהיגי מפ"ם ל־גבי מרדכי אורן, מגיע בית־הדין האמריקאי למסקנה כי הנאשם חייב בדין.

זהו סרט אנושי, פשוט, ללא הצטעצעות, נוגע ללב. רובו מצולם באולם בית־המשפט, מבלי להראות אף לא ברמז מה עבר על הנ־אשם. למרות זאת הוא מותח, מגיע לשיאים דרמתיים, ומשכנע למדי בהצגת הבעיה, אם כי לא בפתרונה.

דיבוק מקסיקאי

הרקדנית ממקסיקו (עדן, תל־אביב; מקסיקו) היא רקדניענועניית ניגון סביליה, שאחרי שניענעה את אבריה בקצבים טרו־פיים במשך שלושה שבועות על המסך התל־אביבי בסרטינופת בשם בית־חפגישות, עושה אותו דבר עצמו בסרטינופת שני, הנקרא במקור בית־התענוגות. אין ספק, שהיא מסוגלת לחזור על מבצעה אפילו בסרט שיקרא בית־הקברות.

היא מופיעה בו בתור בתה של יצאנית, השמה קץ לחיי סרסור שהחל להתענין בה אחר ששבע מאמה. היא מנסה למצוא את אושרה בחיק מאהב לטיני יפה־תואר, הנושא אותה לאשה לצלילי פעמוני הכנסיה בלבד, וברקודים אירוטיים המסוגלים להקנות גם לתינוקות בני שנה את כל תורת המין על שתי רגליים.

אולם מצפונה אינו שקט. הוא מופיע בכל פעם בצורת דיבוק במהדורה מקסיקאית,

סיביליה ב„הרקדנית ממקסיקו"
אבל את מי רצח הצופה?

המתגלם בדמות שחורה, הנראית רק לעיניה של סביליה. כשהיא מתמסרת לידי המשטרה ומתודה על ביצוע מעשה הרצח, מגיעה המשטרה המקסיקאית למסקנה הסבילה: סביליה אינה שפויה בדעתה.

העונש שהיא מקבלת מגיע לה בהחלט: המשכת רקודיה האירוטיים. אולם את מי רצח הצופה, שעליו לסבול כל זאת?

תדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **חוות החיות** (צפון, תל־אביב) — יצירתו האליגורית של ג'ורג' (1984) אורוול בסרט בריטי מצויר, בו נוטלים החזירים את השלטון בחוותו של מיסטר סמית. סאטירה אנטי־קומוניסטית.

● **אדם בקרב** (מקסים, תל־אביב) — 15 הקילומטר המפרידים בין כיתת חיל־רגלים לגבעה אלמונית בקוריאה, בסרט מלחמה ריאליסטי משכנע. רוברט רייאן, אלדו ריי.

● **המכשפה** (חן, תל־אביב) — מרינה ולאדי מופיעה רק בשמלת־בד דקה (ובל־עדיה), בסרט אגדה קסומה, על אמונות ויצרים בשוודיה.

● **עוזם הדממה** (מגדלור, תל־אביב) — האפוס של המרחב התת־ימי, כפי שהוא מופיע דרך מצלמות הפלא של אייב קוסטו.

● **רשימותיו של מיג'ור מומפסון** (אורה, חיפה) — האנגלים צוחקים על הצר־פתים בסרט צרפתי הצוחק על האנגלים. מרטין קרול.

● **הטיפה לחלל** (דן, תל־אביב) — ספינת־חלל מגיעה לכוכב מיושב בבני־אדם, ממלצות ורובוטים, בסרט מדע דמיוני מרתק.